

zdaj opominja na lanske volitve; posebno pa na tistih 57 glasov, katere je Vošnjaku odstopil, da je ta v državni zbor splezal. Hvaležnost je sicer lepa čednost, tudi doslednost se rada čisla. Zato smo pa radovedni, kako si bodo liberalni Slovenci pomagali iz zadrege med **izdajstvom** in med **nehvaležnostjo**.

Dunajski frajmaurerji so ministerstvo prosili za dovoljenje svojega tajnega društva. Ministri so prošnjo zavrgli, kar bo pa frajmaurerjem malo škodilo. Vsaj nimajo daleč črez ogrske meje, kder je frajmaurerstvo pripuščeno.

Ogrski državni zbor poslancev je 1. avg. sklenil svoje seje. Gosposka zbornica pa popravlja novi volilni red, ki je za madžarstvo tisto, kar pri nas volilni red za državni zbor za nemštvo. Nemadžari bodo za naprej imeli še menje poslancev, kakor do sedaj.

Pri dopolnilnih volitvah v dalmatinski dež. zbor 3. avg. voljena sta dva narodnjaka: Ristovič in Vuletič in dva lahona: Lapenna in Gligo.

Vnanje države. Nemško. Grabljivi Bismark hoče tudi Španjsko dobiti pod svojo varuštvu. Poteguje se pa za republikance. Te dni hotel je nagovoriti večje evropske vlade, da priznajo španjsko republiko ter njemu dovolijo nekako posredovati. To mu pa je spodletelo. Nobena večjih držav n. p. Ruska, Avstrija, Francoska, Angleška mu ni prikimala. Vendar to silovitih Prusov ne bode veliko motilo. Kajti Francozi se njih še hudo bojijo. Zato slišimo, kako je Bismark španjskim republikancem posodil 8 milijonov gld. Tudi da orožje voziti na Španjsko in sicer skozi francosko deželo. To mora se v Francoze hudo žaliti. Ali kaj hočejo? Prus nameni tudi ladje poslati, da Karlistom na morji zabrani dobivati streljiva in kanonov. Zastonj Bismark tega gotovo ne dela; nekateri mislijo, da republikancem pomaga, ker hoče tudi na Španjskem katoličanstvo zatirovati; drugi pa mislijo, da Prus na lepe in bogate filipinske otoke v Velikem oceanu namerava, ki so sedaj še lastnina Španjcev. Oboje je mogoče.

Sredi Azije vse nekako kaže na vojsko Rusov s Kitajci. Ti so namreč poslali močno vojsko nad vladarja Kašgarskega, kateri je Rusom sosed in deloma zaveznik.

Za poduk in kratek čas.

Kako bi radi liberalci mrličje pokapali?

Mnogo se je že o liberalizmu in o liberalcih govorilo, kaj delajo, kako se spoznajo, sedaj pa hočemo še nekaj o njih povedati, kar je nekterim že znano, drugi pa še o tem morebiti niso nič slišali: govoriti hočemo o tem, kako bi radi liberalci mrličje pokapali! —

Kar mrličje zadeva, je pred vsem treba ve-

deti, da so od nekdanj ljudje, celó neverniki alj pagani, ki pravega Boga poznali niso, do mrličev spoštovanje imeli. To pa po vsej pravici. Kajti naše truplo služi duši tako dolgo za prebivališče, dokler Bog človeka v večnost ne pokliče. Izmed paganskih ljudstev, ktera so posebno spoštovanje do mrličev imela, omenimo samo stare Egipčane, ki so več sto let pred Kristusom živeli, tedaj v časih, ko še o liberalcih ni bilo ne sluha ne duha. Egipčani so svoje mrličje s posebnimi mazili mazilili, da niso hitro strohnili in so jih potem v nalaš za to odločenih poslopjih alj boljše rečeno v visokih piramidah, ktere so višje od naših stolpov alj turnov, pokopali in shranili. Tako so zlasti egipčanski kralji s svojimi mrličji ravnali. Ali tudi njihovi podložni niso zaostajali. Ohranila so se trupla po 1000, 2000 let in tistim truplom pravimo: mumije. — V sv. pismu čitamo, da so Judje svoje mrličje v zemljo pokapali, kar nam je tudi o našem Zveličarju znano; njega so položili v grob, ki je bil v skalo vsekano. — Kako se pri nas mrličji pokapajo, to ve vsak izmed nas; na deželi so pogrebi bolj prosti, po mestih, tudi tukaj v Mariboru, se mrličji navadno slovesno pokapajo. Takošnim pogrebom pravimo „Pompes des funebres“. Kralji in cesarji in ljudje zlahtnega rodu: knezi, grofi itd. dajo svoje mrličje pomaziliti in jih potem v rakah (Grüfte) shranijo in imajo tiste v veliki časti.

Toda nobeden teh pogrebov ni nekterim liberalcem sedanjih časov po volji — rečem nekterim, ker niso vsi teh misli. Liberalci pravijo: „Mi mrličev ne bomo pokapali tako, kakor siromaki, tudi tako ne, kakor bogatini, ne tako, kakor knezi in grofi, pa tudi tako ne, kakor kralji in cesarji, ampak mi bomo mrličje žgali“. To je se ve da čisto kaj novega, zlasti za nas, ki smo katoliški Kristjani. Zato je pa tudi neki kmet, ko je slišal, da hočejo mrličje žgati, rekel: „Aha, to je pa že tista nova liberalna vera!“ Koliko liberalcev je že po svetu za to, da bi se naj mrličji žgali, ne vemo povedati, pa nekaj jih je že, posebno po mestih, v kterih je „Aufklärung“ in „Bildung“ doma.

Zakaj pa tirjajo liberalci, da bi se naj mrličji žgali? To tirjajo zato, ker se po njihovem mnenju, ako se mrličji pokapajo, trije elementi okužijo in ostrupijo: zrak, voda in zemlja. Alj s tem liberalci le ljudi ciganijo, kar bote brž spoznali. Zrak bi se po mrličjih okužil, ako bi ljudje tiste pustili na zraku ležati. Ker pa grobarji po nekem starem paragrafu mrličje 6 čevljev globoko pokapajo, se zrak čisto nič ne okuži, sicer bi imeli po hramih, ki so tik britofov, vsaki dan mrliča, kar pa ni. Kar je tedaj prostim ljudem, kteri grobove delajo, znano, da se morajo jame šest čevljev globoko za mrličje izkopati in sicer ravno za to, da se zrak po mrličjih ne okuži, tega menda visoko učeni liberalci sedanjih časov ne vejo, toraj tudi v svoji nevednosti o okuženju

zraka po mrličih kvasijo in po svojih časniki pišejo. —

Liberalci pravijo, da se po mrličih, kateri se v zemljo zagrnejo, okuži voda in zemlja in da zaradi okužene vode, ktera se popije, ljudje umirajo. Alj tudi ta je bosa. Tukaj mimo Maribora teče Drava, v katero se jako veliko mrhovine pomeče, kar se ve da ni prav; v Dravo pride tudi jako veliko druge nesnage, o čemur se lahko vsak sam prepriča. Nihče pa ne bo tajil, da bi Mariborčani iz svojih studencev dravske vode ne zajemali in nje ne pili, če ne drugače pa gotovo v ponarjenem vinu, katero že jako daleč okolj po svetu slovi. Zakaj se pa mariborski meščani nad dravsko vodo, njeno mrhovino in nesnago ne zgrozijo, ampak v tisti vodi kuhajo, s tisto vodo kruh pečejo in njo pijejo? Za to, ker vejo, da voda, če dalje pod zemljo teče, zlasti kder je kremen (Kiesel), vso grdobno zgubi in ni čisto nič škodljiva. Toraj menim, da tudi mrlič, ki v zemlji trohnijo, vode tako ne pokvarijo in ne okužijo, da bi bila ljudem škodljiva.

Mrlič pa tudi zemlje ne okužijo; vsaj še nobeden liberallec dokazal ni, da bi njo res okužili. Da je zemlja na britofih v resnici okužena, to dokazati bi bilo po mojem mnenju treba, da bi se dva liberalca, ki imata čisto enake želodce: eden britofske, drugi pa ktere druge zemlje najedla in si potem želodce preiskati dala, da bi se videlo, kakošen razloček je, ako se kdo britofske alj pa ktere druge zemlje najé. To pa se še do sedaj ni zgodilo, torej tudi od te strani liberalcem dokazev pomanjkuje.

Pri cerkvenih shodih po letu, ko je toplo, ljudje na britofu okolj cerkve spijo in sicer po cele noči. Nekteri storijo to več let zaporedoma, pa so vendar zdravi. Ko bi zemlja na britofu res okužena bila, bi marsikteri že prvo noč, ko na britofu spi, zbolel in morebiti še življenje izgubil, kar se pa ne zgodi. — (Konec prihodnjic.)

Velikanske naprave sedanjih dni.

Opice (ofi) še nimajo nobene „tiskarne“, ako-ravno je sedaj veliko pahnjencev, ki se z njimi bratijo in sestrijo. Bčela še sedaj ravno take celice dela, kakor ob času Salomona; tudi pajk ne prede sedaj bolj tenke pajčine, kakor njegov predced v Noetovi ladji. . . . Edini človek, duhovito bitje, napreduje, se popolnuje, dovršuje. Dokaz temu so čudovite iznajdbe, stavbe in naprave sedanjih dni. Na primer:

1. sneški prekop ali kanal, ki sedaj družu srednje morje z rdečim in poprej po sneški pešnati ožini z Afriko zvezano Azio loči vsak sebi. Leta 1858, začeli so velikansko delo ter ga v 10 letih dokončali. Na den 7. novembra 1869 so se valovi srednjega morja sredi prekopa zedinili z vodo rdečega morja. Po 30—40.000 delalcev je delalo vsak den leto in zimo skozi 10 let. Potrošilo se

je više 180 milijonov gld. Ves prekop je 42 ur dolg, 4 sežnje globok, 30—50 sežnjev širok. Ladijam vseh narodov je odprt za 4 fl. od 20 centov teže. Pot v bogato Indijo, Kitajsko in na Japonsko je nam Evropejcem skrajšan za 3000 milj pota okoli Afrike. Bogata indijska kupčija se vrača v svoja nekdanja mesta. Tudi pusta okolica ob prekopu se čudno spreminja in sopet dobivlja nekdanjo rodovitost. Ondi bil je nekdanj prerodovitni kraj Egipta po imenu: Gošen, kder so Izraelci od egipt. Jožefa bili naseljeni. S časom se je spremenil v žalostno, s pregibnim peskom zasuto puščavo, ali sedaj se vrača sopet na bolje. Da nebi dragega dela pesek zasipal, začeli so ob prekopu zasajati žive meje. Zraven teh so kmalu nastali vrti, njive, hiše, vasi in mesta, kder je veliko tisoč marljivih Evropejcev naseljenih. In čunda, kder poprej $\frac{3}{4}$ leta ni padalo kaplice vode, sedaj že pogostoma žejno zemljo porosi rahel dež.

2. Predor alitunelskozi goru Cenis (Seni). Sueški kanal veže dvojno morje, predor gore Cenis pa dvoje dežel: laško in francosko. Med obema dvigujejo se visoko y nebo pragore ali alpe, čijih glave in strani pokriva večer sneg in led. Ker tedaj železno cesto niso zamogli razpeljati črez visoke planine, zato so jih prevrtali in predrli. V ta namen so si izbrali blizu 11000' visoko goru Cenis. Leta 1857 začeli so prediranje Lah od laške, Francozi od francoske strani. V 13 letih, t. j. 26. dec. 1870 srečali so se delalci sredi gore — delo je bilo dogotovljeno. Predor je 3 ure dolg, 4 sežnje širok in 3 sežnje visok. Smodnika se je toliko porabilo, da bi se z njim skozi 13 let zamoglo vsaki den storiti 50.000 streliv iz pušek. Opek ali ciglov se je pozidalo 16 milijonov. Vse pak je stalo 30 milijonov gld. Skozi predor peljate 2 železniški panogi, ki neizrečeno pospešujete promet med Italijo in Francijo.

3. Največji most na svetu so pa ravno zdaj dodelali Amerikanci v mestu St. Louis črez največjo (zavolj razvoja više 750 milj) reko: Misisipi. Most je stal svojih 20 milijonov gld. Dodelali ga so v 7 letih. Njegovi stebri so 78—111 čevljev gloko spuščeni v skalnata tla, ki se dosega komaj 60—90 čevljev pod blatnim dnom rekinе struge. Železni oboki, kateri se mogočno spenjajo od stebra do stebra tehtajo 112.000 centov. Ves most, 270 sežnjev dolg, ima 2 oddelka ali stropa. Spodnji strop je za železnico, zgornji pa služi potcem in voznikom.

Razne stvari.

(Procesija v Marija-Celje iz slovenskega Štajerja zbira se 12. avgusta v Mariboru. V jutru ob 9. uri bo sv. meša v franciskanski cerkvi. Ob $\frac{1}{2}$ 12 se pelja z mešanim vlakom po železnici do Kapfenberga. Voznina iz-